

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefericite nu se
primesc. -- Manuscrisurile nu se
retrimit.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dukas, Heinrich
Schulek, Rudolf Mosse, A. Oppel-
Nachfolger; Anton Oppel, J.
Danneberg, în Budapesta: A. T.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agenția Havas; în
Cucuruzari de România; în Ham-
burg: Karvay & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o colină 6 or. și
50 or. timbru pentru o publi-
care. Publicații mai dese după
tarifă și în special.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 or. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LIX.

"Gazeta" iese în săptămână di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 3 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 80 etajul
I., pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dănuș în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 or. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 146.

Brașov, Joi, 4 (16) Iulie.

1896.

Nou abonament la GAZETA TRANSILVANIEI

Cu 1 Iulie 1896 st. v.
s'a deschis nou abonament la
care invităm pe toți amicii și spri-
jitorii foiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an . . . . . 12 fl.
pe șase luni . . . . . 6 fl.
pe trei luni . . . . . 3 fl.

Pentru România și străinătate:
pe un an . . . . . 40 franci
pe șase luni . . . . . 20 "
pe trei luni . . . . . 10 "

Abonarea se poate face mai ușor
prin mandate postale.

Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei“.

Arlechino și Faganapa.

Slavici și Mangra în rolurile,
pe cari le joacă de un timp încôce,
aduc foarte mult cu acrobații mai
sus numiți, cari pe la bëlciuri strigă,
țipă, sbiară numai ca să se afișeze
spre a aduna pe gură-cască impreju-
rul lor.

Așa Slavici-Arlechino striga
cât putea în tîrgul „Moșilor“ din
București, că o „lege electorală eu-
ropenescă“ e suficientă pentru a re-
duce la tăcere pe Ardeleni; ăra
Mangra-Faganapa canonesce pe cei
din țera românească cu un „Studiu
de Drept canonic“ privitor la katheri-
sirea fostului Mitropolit distribuit
gratis pe ambele țermuri ale Dâm-
boviței ca suplement la „Gazeta“,
organ ultra-militant liberal.*)

Frumoșe roluri intervertite și
anume inscenate de un impresario

*) „Caterisirea Metropolitului Primat“
Ghenadie Petrescu. Studiu de drept ca-
nonic de un preot ortodox. București, In-
stitutul de arte grafice Carol Gébl. 1896.

nevisibil pentru gură cască dela tîr-
guri.

Slavici din București face po-
litica Românilor dela noi, ăr pă-
rintele Mangra din Arad face po-
litica Românilor din regat.

Ei bine, apoi nu merită acești
politiciani de tîrguri să fiă numiți
cu adevăratul lor nume de saltim-
banci politici: Arlechino și Fa-
ganapa?

Numescă-i cine cum va vrea,
noi însă se ne întorcem la „Dreptul
canonic mangran“.

„Preotul ortodox“,—așa se înti-
tulăză autorul pe scôrța broșurei
„Dreptul Canonic Mangran“,—vor-
besce în doi perși și fuge cu doi
bani în trei pungi dinaintea subiec-
tului, care formăză obiectul discu-
țiunei țilnice cu privire la judecarea
Metropolitului.

Domnia sa legitimăză numai,
pe basa canoanelor și a legii sino-
dale, hotărîrea Sinodului relativă la
condamnarea Metropolitului pentru
„câștig necinstit“ și nu spune un sin-
gur cuvînt: decă acuzatorii puteau
în același timp să fie și judecatori
și decă cercetarea, dovedirea și ca-
lificarea „câștigului necinstit“ apar-
ține de resortul legii sinodale seu
a dreptului comun?

În jurul acestei cestiuni s'a în-
vîrtit și se învîrtesce însă discuți-
nea. Omenii de legi, cari s'au rostit
asupra acestui obiect, combat toți
cu probe juridice neîndoișoare proce-
dura Sinodului și pare-mi-se, că le-
giștii din București știu mai multă
carte decăt canoniștii de ocaziune
din Arad!

De aceea, decă „Preotul Orto-
dox“ n'ar juca rolul lui Faganapa
și decă ar respecta titlul imprimat
pe scôrța broșurei, asupra acelu
obiect, ar fi făcut lumină cu cano-
nele sale din Antiochia și în acest
cas publicul nu i-ar putea aplica
vorba Românilor: „Iată popa, nu e
popa“.

Pentru o asemenea soluțiune
seu mai bine țis discuțiune trebe
însă să fi bine înarmat cu armele
științei dreptului constituțional și a
dreptului comun, arme, pe cari „Preo-
tul Ortodox“ nu le are și spre a-și
ascunde nuditatea se acopere cu ur-
mătorea plapomă: (veđi pag. 28)

„În studiul present nu am luat din
„adins în „analiză critică“ doveđile și mo-
tivele canonice, pe cari și-a întemeiat
„sfântul Sinod judecata sa“.

Vorba ceea: „Sus părinte, că se
udă cărțile!“

Apoi decă n'ai luat în analiză
critică judecata Sinodului fiă pro, fiă
contra, la ce naiba mai scôți broșuri
grandomane și banale în București?
Au dora numai pentru aceea sbierî,
ca să te afișezi ca Faganapa la tîr-
guri vestind lumea, că ai sosit cu
marfă prospătă dela Arad la Bu-
curești?

E trist să te comparăm cu Fa-
ganapa, dăr e și mai trist când un
preot dela noi caută ostentativ oca-
siunea spre a milita în București
pentru unul seu altul dintre parti-
dele politice, amestecându-se în afa-
cerile lor interne și instituindu-se
cu dela sine putere ca arbitru su-
prem în politica țerei românești.

„Preotul Ortodox“, în fine, se
mai espune a fi și ridicul când face
în broșura sa cu un aer grando-
man pe jurisconsultul, tinđend a sta-
bili următorea „jurisprudență mangrană“
(Veđi Cap. VII încheiere):

„Într'un stat liber și constituțional
— „ține „lex mangrana“ — conștiința ju-
decătorului trebe să fiă liberă în aplica-
rea legii; altfel libertatea și constituți-
onalismul ar rămâné nisce cuvinte de-
șerte...“

Jurisconsultul nostru pare a face
o enormă confuziune; a cetit ceva,
se vede însă că n'a înțeles; căci
decă înțelegea nu confunda în ma-
teriă penală aplicarea cu calificarea;

una e aplicarea legii și alta e cali-
ficarea faptului.

Aplicarea legii — e obligătore
și necondiționată, calificarea faptu-
lui însă pe lângă altele, mai atêrnă
în mod facultativ și dela convingerea
conștiințioasă a judecătorului.

Cu alte cuvinte, un judecător,
în fața tuturor imprejurărilor rele-
vate din partea acuzatorului public,
decă în conștiința lui nu e convins
că Bran seu Stan ar fi comis crima
seu delictul, de care este acuzat, e
liber să-și dea votul la aducerea
sentenței așa precum e convins în
conștiința lui fără să țină sémă de
impresiuni seu presiuni din afară.
În acesta constă libertatea și inde-
pendența judecătorului modern, ăra
nu în aceea ce afirmă „Preotul Or-
todox“, că judecătorii în statele
constituționale ar avé voie liberă
în aplicarea legilor. Se poate în Un-
garia, dăr în alte state nu! Legea
musai să fiă aplicată.

Mai bine făcea „Preotul Orto-
dox“ să nu-și bage lingura unde nu-i
fierbe ăla și atunci nu merita nu-
mele: Faganapa!

Un alt preot ortodox.

Reuniunea publică din Paris

în cestiunea popoștelor asuprite din Ungaria.

Despre decursul meetingului, ce
s'a ținut în Paris în cauza naționa-
lităților asuprite dela noi, țiarul pa-
risian „Le Temps“ aduce un raport
scurt, pe care-l reproducem mai jos.

Nu trebe să uităm, că de cu-
rînd acest țiar semi-oficios a fost
publicat un articol elogios pentru
Unguri. Acestei imprejurări este a
se datori, credem, că raportul din
„Temps“ se mărginesce numai la
constatarea laconică a momentelor
principale ale întrunirii.

Ătă, ce scrie numita foie:

Flourens, fostul ministru de esterne,
a presidat reuniunea publică, la care s'au

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

O Biblia a Negrilor.

Cum Olodumar dete femeii și bărbați
Principilor.

(4)

(Urmare).

Iaoă prin urmare:

Cei șapte principii creați și coboriți
din cer de Olodumar împărțiseră pămîntul
în șapte regate. În regatele acestea însă
erau numai bestiile cari înotă, cele cari
umbă și cele cari sboră. În vremea aceea
dobitocul seiau să vorbescă și nu erau
sêlbătice. Ele munceau pentru principii. Însă
prinții nu se mulțumeau cu atăta, fiind-că
nu uitau, că erau încoronăți. Seiau că fu-
seseră creați ca să comande nu dobitocel-
lor, ci supușilor. Și se strînseră imprejurul
lui Oranyan ca să rîșe pe A-Tot-Puterni-
cul prin mijlocirea lui.

Densii cerură supuși, peste cari să
domnescă. Și cerură și femei, fiind-că li
era urit singurii. Olodumar ascultă rugăciu-
nea lor. Creă din nou. Înocă o dată lăsa în
jos din cer lanțul de fier. Lanțul acesta

aducea nouă bărbați și deose femei, cari
cădura cu fața la pămînt înaintea prinților.

Din cele deose femei, erau șapte vir-
gine, câte una pentru fiă-oare prinț. Și
iată cum prinții avură femei și o posterit-
tate. Iată cum avură supuși cari populară
lumea.

Odihna lui Oranyan.

Oranyan, creatul favorit al lui Olo-
dumar, trăi și domni o cătățime de luni și
de anotimpuri de necrețut. Imprejurul lui
total înbêtrănea, murea și se năsoea ărași,
și plantele, și copacii, și animalele și ôme-
nii. Numai el nu înbêtrănea, nu murea.
Timpul trecea și pe el îl cruta.

Și el era un rege mare, cel mai mare
și mai puternic din căți au fost vre-odată.
El era puternic și avea un popor mare.

Nu avea dușmani. N'ar fi cutezat ni-
menii să-l atace. Nimenii nu ar fi cutezat să
atace pe poporul seu. El avea și o familiă
numeroasă; zămislise mulți copii, cari erau
rêsboinici, multe fete cari erau mume. Nu-
mêrul copiilor sei era cât al unui popor.
Însă în cele din urmă să plictisi vêđend

că dintre tôte ființele numai el sta în pi-
ciore, fără să se ducă, să se odihnescă.

Și Oranyan vorbi astfel A-Tot-Puterni-
cului:

„Olodumar, n'am muncit eu destul?
Îi țise el. Nu ești tu mulțumit de slujito-
rul tîu? Bărbații și femeile, pe cari mi-le-ai
dat odinioară au ajuns, mulțamită îngrijiri-
lor mele, o națîă puternică, oare-ți aduce
multe jertfe... Aș vré în sfîrșit să mă
odihnesc!“

Olodumar ascultă rugăciunea creatului
seu favorit.

Însă Oranyan era chiar el un țeu.
Olodumar nu putea să-i dea aceeași odihnă,
ca celorlalți ômeni; nu putea nici chiar
să-i dea voiă să se ducă de viu să dormă
în sînul pămîntului. Îi vorbi așa:

— Oranyan, ține-te gata ca să vii la
mine. Am să te iau lângă mine. De aceea
vréu să recomanđi poporului să te slăvescă
și să-ți facă jertfe ca și mie.

Oranyan strînse prin urmare pe fetiș,
pe bêtărâni poporului, și pe căpeteniile
casei poporului seu, și-le spuse ce îi po-
runcise A-Tot-Puternicul.

Pe urmă le țise adio femeilor și
copiilor sei. Le porunci să se arunce cu
fața la pămînt, cu fruntea în țerînă, și
mai cu sémă să nu se uite la el, ca să nu
fiă orbiți de slava celui A-Tot-Puternic.....
și Olodumar lăsa în jos lanțul de fier al
creațiunei, Oranyan se atêrnă de el și se
sui ărași în cer.

Și după ce se făcu el nevețut în cer
lângă A-Tot-Puternicul, nu fuse nici jale,
nici doliu în orașul Oyo, dăr se făcu jertfe
de bucuriă religioasă, fiind-că Oranyan nu
murise, și făgăduise să ocrotescă tot-deuna
pe poporul seu pe lângă Olodumar.

Cum domni Obajaka.

Bêtrâni și căpeteniile casei poporu-
lui aleseră rege pe Obajaka, fiul întâit
născut al lui Oranyan.

Ca și tatăl seu, Obajaka nu îmbê-
trănea. Și el era un rege foarte puternic și,
ceva mai mult, era foarte deștept și foarte
șiret. Afară de acesta trăia prietinesce cu
geniurile; cunoscea magia și soia far-
mecile.

Știința acesta îl ajuta să nu aibă lipsă
de ajutorul lui Olodumar. Odată, bunăoară

intrunit în seră de 11 Iulie, în sala Wagram, ca la vre-o miă de inși. De față au fost la ședință *Le Senne* deputat, *Millevoye*, *Depasse*, *Sansboen* și alții.

Flourens soie foarte bine, ce pericol ar fi pentru Franța, decât numai o clipită s'ar înstreina de către acele cestiuni, ce preocupă pe celelalte popore, și decât nu ar asculta dreptele plângeri ale popoarelor asuprite!

Spune, că *Ungaria* a fost, care la 1870 a paralizat bună-voința, ce *Austria* a arătat-o față cu *Franța*. După aceea cu cuvinte simpatice și elogiöse a prezentat pe vorbitorii naționalităților, cari se plâng, că guvernul maghiar le asupresce.

Adunarea a primit următoarea rezoluțiune:

„Adunarea ținută sub președința lui *Flourens* la 11 Iulie 1896 în sala Wagram, după ce a ascultat pe vorbitorii Sârbilor, Românilor și Cehoslavilor, cari au desfășurat situațiunea istorică, etnografică, națională și politică a acestor naționalități, vede în aceste naționalități pe amicii credincioși și probați ai Franței, va face tot posibilul în interesul liberării lor naționale și politice și va stărui neobosit, ca în privința drepturilor cetățenești și politice să se bucure de deplina egală îndreptățire toate naționalitățile, ce trăesc în *Ungaria*, fără considerare la originea lor de rasă“.

La cestiunea congruei.

II.

Domnii situațiunii, ai sistemului actual „sdrobitor de naționalități“, prin măsurile lor volnice, parte îmbrăcate în formă de legi și ordonanțe, mai întâiu au lipsit pe membrii inteligenței noastre mirene, aflați în direcții administrative și judecătorești, de libertatea națională, corăspundătoare indigențelor și postulatelor neamului și bisericei noastre, așa că ei astăzi, decât nu vor să-și lapede pâinea din gura familiei, pot numai esclama „fere possum, sed juvare non“, dăr ca să lupte și ei cu bărbăția și să contribuie în mod tăciș la marele op al renascerii neamului, din care au eșit, și la înaintarea bisericei, care i-a crescut, nu pot, nu li-se permite.

Apoi au pus sēcurea stīrpirei la rădęcina surcelei celei tinere și promițătoare de fructe dătătoare de viață, — la rădęcina școlei române. Nici asta nu li-a fost destul. După ce au lovit în mod păgân în sacramentele bisericei noastre și în temelia religioasă morală a poporului nostru, al cărui scut secular sub durata desastrelor furtunoase a fost biserica, er sântele sacramente i-au

fost nutremēntul sufletului usturat de suferințe, — acuma prin congruă voesce stăpânirea a despărți de către națiune și popor pe cel mai vechiu factor al existenței și dezvoltării religioasă-morale, culturale și materiale, pe cler, al cărui trecut, ale cărui doriri, dureri și suferințe îi sunt concreșcute cu ale bisericei și poporului nostru. Voescă a despoia de scumpul dar al libertății în simțiri, cugete și acțiune față de biserica și națiunea română pe acest factor, care cu resignațiune eroică a luptat în șirul seculilor, parte pentru susținerea, parte pentru recăștigarea drepturilor bisericei și ale nemului nostru. Voescă a-i astupa nu numai gura, ci și inima, ca să nu mai cuteze în viitor a-și ridica glasul de păstor și a da expresiune fidelă durerilor, doririlor și pretensiunilor juste ale bisericei și nemului său.

Sunt convins, că clerul român greco-catolic e consciu de misiunea sa sublimă și grea față de biserica și neamul său, prin urmare trebuie să se pună pe cugete, să se aprofundeze în meditațiune serioasă și să-și pună întrebarea, că: Ore ce ia putut indemna pe stăpânii situațiunii, ca tocmai acuma să-și ajungă mila față de sorțea clerului român greco-cat., deși din 1848, când s'a accentuat în articolul III. congruarea (salarisarea) clerului gr. cat. și până în ziua de astăzi nu i-au avut grija în privința acēsta, măcarcă împrejurările materiale, atât în ce priveșce visteria statului, cât și situațiunea episcopatului catolic au fost mai favoritoare, decât azi? Ce ore l'a putut indemna pe guvern, ca tocmai acuma, când inima bisericei și a neamului nostru sângeră de atâtea răni infpte de el și când ni-se vesteșcesce surcēua scumpă a școlei române de loviturile îndreptate tocmai în rădęcina ei: să pună în lucrare cu un aparat omnilateral, cu terminii peremptorii ducerea în deplinire a salarisării preoților?

Clerul bisericei catolice de rit latin și-a pus întrebarea acēsta, deși capul ei din *Ungaria* s'a exprimat, că „nu-și teme biserica, ci națiunea“. Acel cler în conferențe preoțesci ținute în toate părțile țerei a desbătut cestiunea nu numai cu mintea, ci și cu inima și, deși face parte din națiunea azi domnitore, totuși prin rezoluțiunii aduse în conferențe declină dela sine favorul de a primi congruă din mâinile guvernului.

Crede ore guvernul, că prin congruă va face, ca biserica și clerul român gr. cat. să dea uitărei ra-

nele ce i s'au făcut? Cugetă ore, că va șterge lacrimile și va îneca suspinele cauzate prin insultele aruncate în fața națiunii și a bisericei, prigoniind pe membrii acestora și tērându-i prin temnițe? Său doră sperēză, că prin promisiunea congruei va ademeni clerul român, făcēndu-l să mērgă la urna electorală și să voteze în favorul său? Se înșelă, căci și clerul e membru și factor decidoțor în partidul național, care încă n'a renunțat la obligămēntul passivității.

Clerul maghiar ținētor de biserica de rit latin a dat expresiune ingrijirei sale temeinice prin rezoluțiunii aduse în conferențe preoțesci, că prin congrua primită din mâna guvernului i-se va încētușă libertatea bisericei. Și ore clerului nostru român să nu-i fiă scumpă libertatea consciinței, a cuvēntului și acțiunii între marginele legii, când azi numai amvonul și altarul ni-a rămas, ba și amvonul și funcțiunile făcute în afară de biserica ne sunt lovite prin legea cea ncuă despre jurisdicțiunea Curiei în cestiuni electorale?

Afară de pierderea scumpei libertăți a consciinței și acțiunii, clerul român trebuie să porțe frică serioasă, că i-se vor pune cătuși bisericei și națiunii, mai grele chiar de cum au fost ale iobăgiei, pentru-că sunt făurite după spiritul modern și de calibru greu; cătușile iobăgiei țērănesci le-a sfărīmat geniul libertății, care a redeșteptat poporele la demnitatea de sine, dăr cele făurite de capete moderne vor fi permanente și va geme sub greutatea lor biserica și neamul de-opotrivă, de-ore-ce sorțea acestora a fost, este și va fi aceeași și nedespărțită.

Ținta latentă a congruei e despărțirea clerului de către șermanul popor, despărțirea părinților de către fii, ca așa turma despărțită de către păstor să rămână pradă lupilor.

Un preot român gr.-cat.

CRONICA POLITICA.

— 3 (15) Iulie.

Din Viena se scrie, că cu ocașiunea unei adunări a socialistilor-creștini, ce s'a ținut dīlele acestea în *Herzogenburg*, a vorbit între alții și *Lueger*. El dīse, că va lupta până atunci, până când va sdrobi cu desevīrșire puterea presei jidovesci și a hegemoniei liberale, și până când pe *Jidanii* îi va scōte din funcțiunile publice. Vorbi tot-odată și despre *Ungaria*, dicēnd, că va lupta până îi va lua caracterul preponderant, restabilind raporturile econo-

mice firesci între cele două state ale monarhiei și făcēnd să-și reocupe locul său de onore steagul negru-galben. Despre *Kronawetter* și ceilalți „liberali“ vienesi, cari au vizitat esposiția din *Budapesta*, dīse *Lueger*, că prin acest fapt ei inși-și s'au infamat pe sine.

O inverșionată luptă în contra „liberalismului“ s'a început pe totă linia. De astă-dată este la ordinea dīlei *Belgia*, unde „liberalismul“ a suferit dīlele acestea o strajnică înfrângere. Aci s'a făcut dīlele acestea alegerea a 72 membri pentru camera; la prima votare „liberalii“ au pierdut 5 mandate, în timp ce clericali au ajuns să aibă în cameră o majoritate de 9 voturi. Mai erau însă și câte-va balotagii. Alegerile în locurile acestea s'au făcut *Duminea* trecută și s'au terminat cu nouă victorii pentru clericali. Aceștia au cucerit toate mandatele celor două capitale ale *Belgiei*, căștigând în *Bruxela* 18 mandate, er în *Antwerpen* 11.

Astăzi „liberalismul“ în *Belgia* este aproape total distrus, ceea ce este a se dator reformelor electorale, prin cari li-s'a făcut posibil și masselor poporațiunii de a usa de dreptul electoral. Așa-i merge azi „liberalismului“ fals și nevrednic de acest nume în *Belgia*, tot cam așa-i merge și în *Austria*, unde liberalii germani au suferit multe înfrângeri în timpul din urmă, er lovitura de grafiă încă nu mai e de parte, — probabil o vor primi-o, după cum se speră din partea clericalilor, încă chiar în anul acesta, cu ocașiunea alegerilor viitoare. Acum vine rēndul la *Ungaria*. „Partida populară“ a arborat aici stindardul de luptă în contra liberalismului și pericolul, ce l'astēptă din partea ei, devine din dī în dī mai amenințator. Lumea a început să vadă golătatea ascunsă sub mantaua liberalismului. De aci vine primejdia.

SCRIRILE DILEI.

— 3 (15) Iulie.

Vedenii ale relei consciințe. Ni-se scriu următoarele din comitatul *Hunedorei*: Intre Maghiarii dela noi erăși a răspândit cine-va fama, că *Românii* țin pe sate, noptea, conferențe secrete. Pentru a descoperi periculoșele conjurațiunii, unul din cei mai voincoși și anume *Szentirmai* (quondam *Schleimschlager*) *Lajos*, redactorul fițiicei „*Déva és vidéke*“, — care de altmintrelea trăesce mai cu sēmă dela *Românii*, fiind și inginer de comasașiă, — și-a luat inima în dinți și într'o nopțe târziu s'a dus în comuna învecinată de *Deva*, în *Sântăndresiu*, și s'a dus de-a pândit pe la ferestrele bisericei romănesci, și pe la casa preotului, nu cum-va va pute descoperi conterața secretă. S'a dus fără rezultat, că în bisericoă nu a fost nimeni, eră preotul de sigur va fi dormit somnul dulce.

el putu crede că geniurile*) îi dăduseră o putere egală cu a Creatorului.

Cei nouă omeni și cele deșce femei, pe cari *Olodunar* îi coborise din cer pe timpul lui *Orabyan*, se înmulțiseră. Inșe pământul era foarte întins. In multe văi, în multe șesuri nu erau locuitori, și chiar împrejurul palatului lui *Oyo* era mult loc viran, pe care se puteau clădi multe case.

Obajaka era mândru și lacom de avuții. Voia să aibă el singur mulți locuitori. Voia să vadă mulți rășboinici în capitala sa. Voia să vadă mulți muncitori pe moșiile sale. Voia să vadă multe femei la tērg. Voia să vadă mulți vânători în păduri.

*) Am încercat să capăt lămuriri asupra rolurilor respective ale geniurilor și ale Creatorului. Omenii, pe cari i-am întrebat, n'au știut sēu nu au voit să-mīspue, decât litera mōrtă a acestor poeme. Alți mari fetiși mi-au spus că geniile existaseră tot-dēuna; alții, că geniile fuseseră create, dăr că se revoltaseră. In sfirșit nimio lămurit. Omenii aceștia au ideia unei creațiunii; inșe au și ideia de forțe naturale (geniile) independente.

Voia să vadă mulți robi și lucrători în palatul său.

Ambiția lui era mare. Dorințele lui întreceau vederile *A-Tot-Puternicului*. El rugă pe *Olodumar* să-i vie în ajutor și să cobore pe pământ alți omeni și alte femei. Inșe rugăciunea lui îngămfață nu fu ascultată.

Atunci *Obajaka* se gândi, că i-ar fi de ajuns să comande bărbaiilor și femeilor cari existau, ca să dobēndescă dela dēnși un număr mai mare de copii. Bărbaiii și femeile aveau bunăvoința să'l asculte, dăr nu aveau și puterea să facă ce voia el. Puterea acēsta o avea numai *A-Tot-Puternicul*.

Obajaka alergă pe urmă la farmece. La curtea lui, printre cântăreți și muzicanți, era un bătrân foarte dibaciū, care cunoscea însușirile tuturor ierburilor, care cunoscea medicina și soia magia și farmecele chiar cele mai grozave.

Bătrânul acēsta se numea *Oluasusu*. După mănăcarea de seră, când tot palatul dorme, când numai robii de gardă și pisicile înamorate nu dorm, *Obajaka* chiamă

pe *Oluasusu* și-l primi în camera regală, unde nimeni nu pōte să intre, unde femeea cea mai iubită, copilul cel mai iubit, ministrul cel mai puternic, eunuul cel mai influent n'ar pute să pue piciorul fără să mōră. Și acolo, *Obajaka* întreba pe vraciul, care tremura de frică, deoă putea să fabriceze numai decât mulți bărbaii, multe femei, o mulțime de supuși.

Oluasusu scia că va muri decât nu va răspunde potrivit dorinței regelui. Prin urmare îi spuse că așa lucru era ușor, dăr că-i trebuia cel puțin o lună ca să isbutescă și să dea lui *Obajaka* ceea ce cerea.

Regele îi îngădui termenul acēsta. Vraciul nu era tocmai sigur, că va isbuti. Se puse inșe cu curaj la lucru.

Oluasusu fabrică mai întâi, cu ajutorul tuturor meșterilor casei sale și cu al tuturor dulgherilor palatului trei sute de statue de lemn, cari reprezentau bărbaii, și trei sute de statue de lemn, cari reprezentau femei.*)

*) De atunci sculptorii fetiși fabrică același tip de statuete, bărbaii și femeii, care nu s'a schimbat și este foarte onorat.

După ce sfirși lucrarea acēsta, se odihui. Se închise în întuneric și în fōme mai multe dīle și mai multe nopți, ca să-și facă farmecile.

Intrebuiută totă sciința lui, ca să se pue în raport cu spiritele și cu geniile cele mai puternice,*), ca să le silēscă să-i vie în ajutor și să-i dea vorbele misterioșe cu cari să însufleșescă figurile sculptate.

După multe silințe dobēndi ceea ce dorea. Duse cele șese sute de statue de

*) Când postul regal, *Mamadre*, pronunță frasa acēsta și vorbe de geniile cele mai puternice, i'am întrebat cum se chiamau acele genii. Nu putui afla numele lor. A spune numele unui geniu este nu numai un sacrilegiu, dăr chiar o forțe mare nesocotită: omul se expune mănii și rășbunării geniului. Tot astfel nu are nimeni voe să rostescă numele regelui domnitor. Trebuie să'l numescă *Alafy*, a-decă „acela care are palatul“. Asemenea nimeni nu pōte pronunța numele sefilor mari, cari sunt arătați numai cu funcția pe care o au fiă-care. Un copil nu pōte să pronunțe numele tatălui său, și o nevastă nu-l pōte pronunța pe al băbatului său.

La câte-va zile, — spun păzitorii de nopțe, — au venit patru domni, cu trăsura și unul călare și erași s'au dus pe la numita biserică și casa preotului, pândind după conspiratori. Preotul nu era acasă. Căni au început a lătra și păzitorii de nopțe socotind, că vor fi hoți, au început a da alarmă. Eroi atunci au luat-o la fugă.

Care va să dăcă acum dintre patrioții nesăbuiți și omeni privați, se angajează, a descoperi conspiratori! Vedeniile rele, ce li-se arată ziua, ca și noptea când visază, dovedesc însă numai, că-i mustră conștiința!

—o—

O nouă supărare „patriotică“. În Hodmezövásárhely se află o biserică greco-orientală, ai căreia credincioși sunt Români și Sârbi. Episcopul sârb din Timișoara însă a aflat cu cale, pe la începutul acestui an, să încorporeze acea biserică la diecesa sârbescă a Timișorei. Contra acestei proceduri, P. S. S. părintele episcop dela Arad, Ioan Meșianu, nu numai că a protestat, dăr a înaintat plângere la ministrul de culte și instrucțiune publică. Ministrul a hotărât în sensul dorit de episcopul român, ca adevărat biserică din Hodmezövásárhely să fie încorporată la diecesa Aradului. Așa descriu lucrul foile ungurești dăr tot foile ungurești țipă grozav în contra acestei întorsături a lucrurilor și se provocă la „patriotismul“ Sârbilor, despre cari dic, că s'au magharizat cu desăvârșire, ba tocmă de curând au hotărât, ca și serviciul divin să-l officieze în limba maghiară. De aci vine supărarea foilor ungurești. Puțin le împortă pe care parte este dreptatea; vorba e, că Sârbii s'au renegat, pe când Românii nu, ér dreptatea, după conceptul șovinist, trebuie să cadă în tot-déuna pe partea renegaților.

—o—

O „rectificare“ a fișpanului dela Făgăraș. Fișpanul Bauszner dela Făgăraș publică în foile budapestane o „rectificare“, în care negă, că cu ocaziunea prezentării deputațiilor înaintea ministrului Darányi, întâmplată în 5 Iulie n. c., ar fi dīs despre Jidanī, că ei sunt „factorii cei mai de încredere ai activității patriotice din comitat“. — „Acésta n'am dīs'o și nici n'am putut-o dice“ — declară Bauszner — „deóre-ce prin acésta cu tot dreptul s'ar puté simți ofensați credincioșii și probații mei aderenți maghiari și sași de aici, ci am dīs numai, că „Israeliiți din Făgăraș sunt dintre cei mai de încredere omeni ai mei“. — Cu alte cuvinte, cinicul fișpan vré să se justifice înaintea „credincioșilor și probaților săi aderenți maghiari și sași“, ér pe Românii excepțional să-i denunțe, ca singurele elemente „nepatriotice“.

—o—

Nemulțămire între Maghiari. Ungurii din Aiud sunt foarte necăjiți, din cauză că cu ocaziunea adunării din zilele trecute a districtului ardelenesc reformat, ce s'a țit-

lemb în palatul regelui, și, sub ochii lui Obajaka, făcu vraja trebuincioasă. Numai decât statuetele se însuflețiră și se prefăcură în trei sute de bărbați și trei sute de femei.

Palatul avu astfel multime de slujitori, și curând după aceea, fiind-că fecunditatea „fiilor de lemn“ era mare — totă țera fū populată așa cum dorea Obajaka.

Și regele fū fericit, vădând că avea un popor așa de mare deși că nu voise Olodumar*).

(Va urma.)

I. S. Spartali.

*) Deosebirea acésta de origine slujesce a explica în țera Yoruba, pentru-ce sunt bun și răi. Omenii cinstiți se coboră din omenii trimiși din cer de Olodumar; canalia e compusă din urmași „statuetei de lemn“. De aci vin aceste două expresii comune: Când e oine-va îndatoritor către aprópele său, se spune despre el: „Omo enia mesan, [omo enia mewa] „fiu al celor nouă, fiu al celor dece“. Dacă are aface cu un om neplăcut și rău i se dice: „omo sgi“ „coboritor din lemn“.

nut la Clușiu, s'a adus hotărârea, de-a se sista facultatea teologică reformată din Aiud. Ungurii aiudenți au pornit o mișcare în sensul, de-a nu lăsa nici decum să se sisteze teologia și, prin urmare, de-a nu se supune hotărârilor dela Clușiu.

—o—

Rezei — inspector scolar. Foile budapestane confirmă scirea, că Silviu Rezei este numit inspector ung. de școle, cu adausul, că e numit inspector al comitatului Bichiș. În locul lui, după cum se scrie din Oradea-mare, alegătorii guvernamentali din ceroul Ceica maghiară voesc să candideze ca deputat pe un fiu al lui Coloman Tisza.

—o—

Nou cas trist în familia Porumbescu. Ni-se scrie din Buzău din partea ginerului răposatului exarch Iraclie Porumbescu din Bucovina, d-l Liviu Dim. Rațiu, funcționar la căile ferate române: „Cu măhnire viu a vē comunica, că după perderea iubitelui nostru tată-sooru, Iraclie Porumbescu avurăm durerea ca la 8 Iulie st. n. a. c. să petrecem la vecinicul lăcaș și pe fiul părintelui Iraclie, pe fratele decedatului compozitor Ciprian, pe Ștefan Porumbescu, care după scurte suferințe a încetat din viață în ziua de 6 Iulie. Cu dēnsul s'a înmormântat și numele Porumbescu, căci el singur era, care-l mai purta. — Adresăm fiicei vrednicului exarch și soarei răposatului Ciprian și Ștefan, Dōmnei Mărioara Rațiu, precum și soțului său cele mai sincere și adēnc simțite condolențe!“

—o—

Un conte maghiar împușcat. Contele Stefan Sztaray, care petrecea la domeniul său din Sztara, a fost aflat alaltăeri dimineața împușcat în așternut. În aceeași zi el fusese la vânătoare, s'era s'a reintors la castelul său și s'a culcat de timpuriu. Pe când stetea în pat, cetind dintr'o carte, oineva l'a împușcat prin ferăstră. Glonțul i-a străbătut în stomac rānindu-l astfel, că la câte-va ore după aceea a și murit. Nu se șoie cine e ucigașul. Se crede însă, că el a cădut victimă unei răsbunări din partea poporului, deóre-ce în urma împărțirii unei proprietăți, poporul nutrea în contra lui o ură mare. Încă acum doi ani s'a făcut un atentat la viața lui, dăr fără succes. Făptuitorul de atunci, ca și cel de acum, a rămas neunoscut. Sztaray era deputat guvernamental al cercului Nagy-Berezna. El s'a născut în 1858 și s'a căsătorit numai în Ianuarie a. c.

—o—

Vezuvul clocote. După pauză de aprópe un an, Vezuvul éráși își începe acțiunea sa. Locuitorii cu miile se grăbesc la Neapole, ca din depărtare să admire lupta puterilor subpământene.

—o—

Esposiții în Bulgaria. În diferite orașe ale Bulgariei se află mai multe esposiții de durată scurtă, și anume în Vidin, Kustenda, Bella-Slatina etc. Cei interesanți pot afla programul în cancelaria camerei comerciale din Brașov.

—o—

Cununiă D-l Basil Literat, căpitan oes. și reg. în pensiune, și Dōmna Teodora Ganea născ. Podgursky se vor cununa Dumineca viitoare, în 7 (19) Iulie, la orele 11 a. m. în biserică S-lui Nicolae din loc. — Felicitările noastre cele mai sincere!

—o—

Concert. Musica orășenescă va concerta mâne séră la otel „Pomul verde“. Începutul la 8 ore s'era.

—o—

„Pomul verde“ este unul dintre cele mai elegante oteluri în Brașov, avēnd cea mai frumoasă grădină, un pavilion de sticlă mare și frumos, multime de odăi elegante, mănăiri și bēnturi foarte bune. Actualul posesor al otelului, d-l G. Sorea, își dă totă silința pentru a căștiga mulțămirea óșpetilor și a susține buna reputațiune a acestui elegant otel. Joia și Dumineca concertază musica orășenescă. Avis óșpetilor, cari vin la Brașov!

Prigonirea limbei române în Bucovina.

„Gazeta Bucovinei“ în numerii mai de curēnd publică următoarele: „Comitetul comunal al comunei Ciudeiu în ședința sa din 28 August 1894 la propunerea membrului Șrul Knauer, a dōcis ca să se introducă limba română, ca limbă de oficiu. Concluzul adus în mod legal a fost primit cu-o majoritate de 13 contra 3 membri, și a fost adus atât la cunoștința căpitanatului districtual, cât și la cunoștința comitetului țerei; fără ca pe baza ș-ului 91 al regulamentului comunal să se fi făcut în contra concluzului vre-o obiecțiune, séu să fi fost anulat din partea căpitanatului districtual.

În 20 August 1895, la un an după aducerea acestui concluz, s'au făcut nouă alegeri în comitetul comunal, și un anumit Nute Pfeiffer împreună cu alți căți-va conșoți ai săi la 27 August din același au au făcut un protest contra validității concluzului din cestiune și ca motive ale protestului lor contra alegerii comitetului ei au adus 6 puncte, între cari este și următorul:

„Că publicarea în scris a listei alegătorilor, precum și terminul de alegere, nefiind compuse și în limba germană, din acésta cauză acelea n'au putut fi înțelese de cel puțin jumătate dintre alegători, mai cu semă însă de Germani și de Ovrei“.

În urma acestui protest primăria comunei Ciudeiu a primit în 7 Faur 1896 dela autoritatea districtuală ordinul, ca să raporteze: 1. Este în comuna Ciudeiu de facto limba română, limbă de oficiu? dōcă da, respectivul protocol al ședinței are să fiă prezentat căpitanatului. 2. Care us de limbă s'a observat până acum la publicațiunii în genere și la publicațiunii în special? 3. Sunt referențele limbistice în Ciudeiu de astfel, ca o publicațiune făcută numai în limba română să pōtă fi suficientă și pentru cunoștința locuitorilor de naționalitate neromână?

Primăria comunei Ciudeiu a dat guvernului lămuriri la tōte punctele de mai sus, și cu tōte aceste guvernul prin esmsul său de dōto 18 Mai 1896, Nr. 7637 a anulat o alegere comunală, sévērșită în mod legal și în tōtă regula, numai din cauză, că comuna și-a respectat legea și limba de oficiu, care din „nefericire“ este limba română.

Locuitorii comunei Ciudeiu au apelat în cauza acésta la curtea pentru jurisdicțiunea administrativă pe baza articolului 19 al legii fundamentale din 21 Decembrie 1867, Nr. 142 „F. l. i.“ (Fōia legilor imper.) unde se dice, că „fiă-care comună are dreptul de a-și alege limba de serviciu său intern și este în privința acésta numai întru atâta limitată, că: 1. limba alésă trebuie să fiă o limbă întrebuintată în respectiva provincie și 2. persoanelor, cari nu stau în serviciul comunei, le rămâne rezervat dreptul de a se folosi și de alte limbi ale țerei.

Comuna Ciudeiu are dreptul să-și alégă una dintre limbile țerei ca limbă a sa de oficiu și a pretinde dela organele subalterne, ca aceste să se folosescă de acésta limbă în comunicațiunea lor cu dēnsa.

Românului, dintre tōte bunurile sale din lume, mai scumpă și mai sfântă i-a fost și-este limba sa; limba, în care se rōgă, în care-și exprimă necazurile și bucuriile, dragostea și simțămintele sale cele mai profunde; limba, care din leagăn o aude și o învață de pe buzele maicei sale.

Și tocmă ce are el mai scump și mai drag i-se fură și este oprit de a-și folosi limba sa maternă și acolo, unde el are dreptul“.

SCIURI ULTIME.

Sibiu, 14 Iulie. În ședința sa de ađi comitetul central electoral mai restrîns al Sașilor s'a pronunțat pentru conchiāmarea unui Sachsentag.

Budapesta, 14 Iulie. Ministrul unguresc de interne a cerut, prin inter-

mediul ministerului de esterne, dela ambasadorul austro-ungar din Paris lista studenților nemaghiari din Ungaria, cari au luat parte la congresul studenților naționaliști din Paris, ținut sub președinția lui Flourens.

Paris, 15 Iulie. Mergēnd cu trăsura președintele republicei Faure, un individ cu numele François a dat două focuri asupra lui c'un revolver, dăr nu l'a nimerit. Faptul a produs mare indignare în popor. Poliția dice, că François este un smintit.

Bucuresci, 14 Iulie. „Voința Națională“ accentuează importanța călătoriei monarhului Francisc Iosif în România și exprimă bucuria, mândria și mulțămirea pentru eselențele raporturii dintre ambele state.

Sofia, 14 Iulie. În cercurile militare de aici domnesce o mare agitație din cauză, că emigranții bulgari din Rusia nu numai, că au fost reprimiți în serviciul militar în Bulgaria, dăr încă vor fi ridicați la rangul de generali. Organul lui Radoslawoff, „Narodna Slava“, se face interpretul nemulțumirilor și amenință cu demisionarea unui mare număr de ofițeri bulgari, în cas, când ministrul de război nu ar renunța la aceste numiri.

Lemberg, 14 Iulie. Ministrul de justiția austriac a hotărât mărirea numărului tribunalelor în Galiția și Bucovina în cursul anului 1897. Costurile se vor urca la 5—6 milioane fl.

Esseg, 14 Iulie. Congresul studenților slavii, ce avea să se țină la 16 Iulie, a fost interđis. Studenții au apelat.

Belgrad, 14 Iulie. Regele George al Greciei va visita în August, la întorcerea sa din Copenhaga, pe regele Alexandru al Serbiei.

Mulțămită publică.

Pentru abitarientul Gheorge Noghia, lipsit de mijloce, am făcut în Brașov o colectă, al cărei rezultat a fost următorul: F. A. 10 fl., Ch. 1 fl., D F 1 fl., I. Petric protopop 2 fl., Dr. Saftu 1 fl., Biserica Sf. Nicolae 10 fl., N. N. 5 fl., N. N. 1 fl., N. N. 1 fl., C. M. 1 fl., Eremias nepoții 1 fl., N. N. 150 fl., A. V. 1 fl., G. M. Z. 50 cr., G. B. 1 fl., A. M. 2 fl., F. S. 2 fl. Suma întregă face 42 fl., care s'a predat numitului abitarient. În numele lui aduc mulțămită publică tuturor iubitorilor de omeni, care prin darurile lor au ajutat pe un harnic tiner român.

Brașov, 4 Iulie 1896 st. v.

Vasilie Goldiș
profesor gimn.

DIVERSE.

Cele mai mari proprietăți de pământ. În timpul de față cea mai mare proprietate de pământ o are o societate franceză în America, în statul Loriciana. Proprietatea se află în regiunea Riului-roșu (Red-river) și e lungă de 160 chilom., ér în lățime are 40 chlm. Pe acésta proprietate se cultivă mai ales trestia de zahăr, cucuruz, bumbac și urez. Tot la 5—7 chlm. se află câte-o căsuță, în cari șed Negrii, cari cultivă locul și sunt cu toții 1200 de omeni. Locul îl cultivă cu mașina, dăr mai țin și vite cornute și cai. Pe acest teritoriu se află o cale ferată în lungime de 58 chlm. și canale navigabile pe o estesiune de 433 chlm., pe cari âmblă trei nășore cu vapor.

Rectificare. În nr. de eri al „Gaz. Trans.“ pagina 2-a, colona 3-a rēndul 25 de sus în jos în loc de „comentariul“ este a să oeti „comentatorul Cilibidakepoleos“, ér câte-va rēnduri mai jos, în loc de „nu suntem chinuți“ să se cetescă „nu suntem chiāmăți“ etc.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 14 Iulie 1896.

Table with 2 columns: Item (e.g., Renta ung. de aur 4%, Impr. căil. fer. ung. in aur 4 1/2%) and Price.

Cursul pietei Braşov.

Din 15 Iulie 1896.

Table with 2 columns: Item (e.g., Bancnote rom. Cump., Argint român. Cump.) and Price.

Table with 2 columns: Item (e.g., Ruble ruseşti, Mărci germane) and Price.

Concurs.

Se escrie concurs pentru postul devenit vacant de oficial de cancelariă la Cassa cercuală de bolnavi din Braşov.

Doritorii de a ocupa acest post au de a înainta cererile lor, scrise de mână proprie cu indicarea etăţii, ocupaţiunii, cunoştiinţa celor trei limbi ale ţerei, precum şi, că sunt calificaţi pentru resortul de cancelariă, respective în branşa socotelilor, până cel mult în 25 Iulie a. c.

Aplicaţia la acest post se face cu condiţia de abdicere trilaterală.

Braşov, 9 Iulie 1896.

Directoriu Victor Neustädter. Preşedinte.

Publicaţiune de licitaţie.

Biserica română gr. or. dela Sf. Nicolae din Braşov (Scheiu) şi biserica română gr. or. din Braşov cetate, vinde în cale de licitaţiune două bucăţi de pământ, respective locuri de clădire ce constituie proprietatea lor şi sunt situate în hotarul Braşovului, şi adică:

1) un loc aproape de Gara Braşovului pe lângă strada Tramwayului spre Gară, Nr. top. 10729 în mărime de 1215 metri cuadraţi. Preţul acestui loc este 2 fl. de metru.

2) Un loc peste drumul Timişului în linie cu locul arătat mai sus sub Nr. 1. top 10728, în mărime de 3766 metri cuadraţi. Preţul acestui loc este 50 cr. de metru.

Pentru vânzarea acestor două locuri se va ţine licitaţiunea verbală în 8 (20) Iuliu 1896 la 10 ore înainte de amăzi în Cancelaria Eforiei şcolare Scheiu Gróverî.

Până la ziua licitaţiunii se pot trimite oferte în scris, la adresa „Eforiei şcolilor române,” unde se poate vedea şi schiţa de situaţiune şi condiţiunile licitaţiunii.

Braşov, 1 (13) Iulie 1896. 1014,3—3

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei” à 5 cr. se pot cumpăra în librăria Nicolae Ciurcu.

Advertisement for ELIXIRUL GODINEAU, featuring text: 'Marea Descoperire a Veacului ELIXIRUL GODINEAU este singurul leac (fără nici o primejdie) în contra Neputinţei. Vindecarea anemicilor, a Sleitilor, etc. INTINERIREA ŞI PRELUNGIREA VIETEI'.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiu 1896.

Budapesta — Predeal

Large table showing train schedules between Budapest and Predeal, including columns for train type, time, and station names like Viena, Budapesta, Szolnok, etc.

Ghiriş — Turda

Table showing train schedules between Ghiriş and Turda.

Copşa-mică — Sibiu — Avrig — Făgăraş

Table showing train schedules between Copşa-mică, Sibiu, Avrig, and Făgăraş.

Simeria (Piski) — Hunedóra

Table showing train schedules between Simeria (Piski) and Hunedóra.

Braşov — Zărneşti

Table showing train schedules between Braşov and Zărneşti.

Mureş-Ludoş — Bistriţa

Table showing train schedules between Mureş-Ludoş and Bistriţa.

Arad — Timişoara

Table showing train schedules between Arad and Timişoara.

Cucerdea — Oşorhei — Regh.-săsesc.

Table showing train schedules between Cucerdea, Oşorhei, and Regh.-săsesc.

Sibiu — Cisnădie.

Table showing train schedules between Sibiu and Cisnădie.

Sighişoara — Odorhei-săcesc.

Table showing train schedules between Sighişoara and Odorhei-săcesc.

Nota: Orele însembrate în stânga staţiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însembrate în dreapta de jos în sus. — Numerii încadraţi cu linii mai negre înseamnă orele de noapte.